

Fremsat den 5. november 2019 af Karina Adsbøl (DF), Liselott Blixt (DF), Jens Henrik Thulesen Dahl (DF),
Kristian Thulesen Dahl (DF), Søren Espersen (DF) og Peter Skaarup (DF)

Forslag til folketingsbeslutning

om økonomisk kompensation i forbindelse med klagesager

Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af indeværende folketingsår at fremsætte de fornødne lovforslag og/eller foretage de nødvendige ændringer af administrative forskrifter med det formål, at der kan udbetales kompensation til borgere i tilfælde, hvor Ankestyrelsen giver borgeren medhold i, at kommunen har truffet en forkert afgørelse efter serviceloven.

Kompensationsordningen skal tillige omfatte en offentliggørelsesordning, så borgerne kan se, hvilke kommuner der er blevet pålagt at betale kompensation til borgere.

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en redigeret genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 55 (Forslag til folketingsbeslutning om økonomisk kompensation ved medhold i klagesager), folketingsåret 2018-19, 1. samling. Der henvises til www.folketingstidende.dk, Folketingstidende 2018-19, 1. samling, tillæg A, B 55 som fremsat, tillæg B, betænkning over B 55, og tillæg F, møde 65 kl. 15.53 og møde 90 kl. 13.18.

Baggrund for forslaget

Lørdag den 2. februar 2019 var den såkaldte svømmepigesag på forsiden af Politiken (»Autist trækker kommune i retten«, Politiken, den 2. februar 2019). »Svømmepigen« er en 21-årig kvinde, som er synshandicappet, ligesom hun har diagnosen infantil autisme. Kvinden repræsenterer Danmark på svømmelandsholdet for mentalt handicappede. Kvinden har brug for socialpædagogisk støtte i svømmehallen og til landsholdsstævner, men da pigen fyldte 18 år, fjernede kommunen støtten og tilbød i stedet pigen en handicapapp til mobiltelefonen. Ankestyrelsen, som er klageinstans, afgjorde i 2016, at kvinden har ret til støtte, og Ankestyrelsen har siden hen indskærpet over for Lolland Kommune, at det er ulovligt ikke at følge afgørelsen. Advokatsamfundet og den juridiske tænketank Justitia lagde efterfølgende sag an mod kommunen, så kvinden kunne få en godtgørelse for, at hun ikke fik den hjælp af kommunen, som hun havde ret til. Mandag den 4. marts 2019 afgjorde Retten i Nykøbing Falster imidlertid, at kommunen ikke skulle betale en godtgørelse. Det fik således ingen økonomiske følger for kommunen, at de traf en forkert afgørelse over for »svømmepigen« (»Retten afviser godtgørelse til handicappet svømmepige«, politiken.dk, den 4. marts 2019).

Forslagsstillerne mener, at det er rimeligt, at borgere som f.eks. »svømmepigen«, der ved Ankestyrelsen får medhold i en klagesag mod kommunen, får en økonomisk kompensation.

Hver dag træffer kommuner afgørelser efter lov om social service, der berører bl.a. ældre og udsatte borgere. Det kan f.eks. være i sager om hjemmehjælp, personlig pleje eller socialpædagogisk støtte, som det var tilfældet i »svømmepigesagen«. I en række tilfælde indebærer afgørelsen, at borgeren helt eller delvis mister et gode, som borgeren hidtil har haft. Det kan f.eks. være, at borgeren har fået tildelt hjemmehjælp 6 timer om ugen, hvor kommunen senere træffer afgørelse om at nedsætte hjemmehjælpen.

Kommunen træffer afgørelser ud fra en konkret og individuel vurdering af borgerens forhold på baggrund af den gældende lovgivning. Men virkeligheden er også, at kommunens økonomi kan være en faktor, der kan påvirke afgørelsen, fordi kommunen på samme tid skal have sin økonomi til at hænge sammen. I mange kommuner træffes afgørelser, som kommunen godt ved er på kant med loven, og kommunen kan også have en interesse i at afprøve lovens rammer. Den nuværende struktur rummer herved nogle uhelds-

mæssige økonomiske incitament til fordel for den kommunale myndighed.

Er borgeren ikke enig i eller tilfreds med den kommunale afgørelse, kan borgeren klage over afgørelsen til kommunen, hvor sagen revurderes. Hvis kommunen fastholder sin afgørelse, har kommunen pligt til at sende klagen og sagens akter videre til Ankestyrelsen, der herefter behandler sagen.

Kompensation

Forslagsstillerne mener, at det er rimeligt, at borgeren tilkendes en kompensation i tilfælde, hvor Ankestyrelsen giver borgeren medhold i en klagesag. Borgeren har i disse tilfælde lidt under kommunens forkerte afgørelse og har derfor måttet undvære hjælp fra kommunen i en periode. Hvis borgeren f.eks. klager over at have fået nedsat sin hjemmehjælp med 4 timer om ugen, har borgeren tålt denne forringelse, mens klagesagen har været under behandling. Hvis hele klageforløbet har strakt sig over f.eks. 10 måneder, har borgeren fået for lidt hjemmehjælp svarende til 4 timer om ugen i 10 måneder.

Det er efter forslagsstillerne opfattelse ikke rimeligt og skal derfor udløse en kontant kompensation til borgeren. Den myndighed, der har truffet den forkerte afgørelse, skal afholde kompensationen. Kompensationen skal tjene to formål: For det første skal den være et plaster på såret til borgeren over det manglende gode eller den hjælp, som borgeren ikke har haft adgang til i den periode, klagen har været under behandling. For det andet skal den skabe et incitament til kommunen til at være mere omhyggelig med at træffe den rigtige afgørelse første gang. En kompensationsordning vil dermed medvirke til at skabe et økonomisk incitament, så kommunerne i højere grad træffer de rigtige afgørelser første gang.

Kompensationen må ikke erstatte eller træde i stedet for en eventuel højere erstatning, der ellers ville være blevet tilkendt borgeren.

Kompensationens størrelse skal stå i et rimeligt forhold til borgerens manglende gode og den tid, borgeren har manglet godet. Kompensationen skal udmåles af Ankestyrelsen, når denne træffer endelig afgørelse i sagen.

Kompensationsordningen skal ledsages af en såkaldt offentlighedsordning. Denne indebærer, at der skal offentliggøres en liste over de kommuner, der er blevet pålagt at betale kompensation til borgere, som borgerne herefter kan orientere sig i.

Økonomiske konsekvenser

Det skal bemærkes, at kommunerne under ét allerede er blevet dut-kompenseret, med udgangspunkt i at de overholder den gældende lovgivning. Kommunerne får således via bloktilskuddet midler til at kunne give borgerne den hjælp, de efter loven har ret til, med udgangspunkt i en konkret og individuel vurdering af borgerens behov. Såfremt en kommune ikke har givet borgeren den hjælp, vedkommende efter loven har krav på, har kommunen opnået en besparelse,

som vil kunne anvendes til at kompensere borgeren. Forslaget påvirker således ikke det underliggende udgiftsniveau i kommunerne og kræver derfor ikke dut-kompensation til kommunerne.

Såfremt beslutningsforslaget vedtages, skal regeringens forslag til udmøntning af beslutningsforslaget, herunder af-

grænsning af målgruppen og de konkrete kompensationstakster, drøftes med de partier, som stemmer for beslutningsforslaget.

Skriftlig fremsættelse

Karina Adsbøl (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om økonomisk kompensation i forbindelse med klagesager.

(Beslutningsforslag nr. B 23)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.